

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

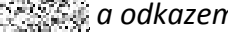

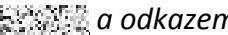

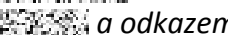

Čj. UOOU-04997/21-12

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 1. srpna 2022 takto:

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť opakovaně šířila obchodní sdělení, jejichž předmětem byla nabídka zboží v podobě respirátorů, roušek a ochranných pomůcek společně s informací o testování ve firmách a odkazem na ,
- dne 25. listopadu 2021 z adresy elektronické pošty na adresu elektronické pošty s předmětem sdělení a odkazem na .
 - dne 15. prosince 2021 z adresy elektronické pošty na adresu elektronické pošty s předmětem sdělení a odkazem na .
 - dne 17. ledna 2022 z adresy elektronické pošty na adresu elektronické pošty s předmětem sdělení a odkazem na .
 - dne 19. ledna 2022 z adresy elektronické pošty na adresu elektronické pošty s předmětem sdělení a odkazem na .
 - dne 19. ledna 2022 z adresy elektronické pošty na adresu elektronické pošty s předmětem sdělení a odkazem na .

přičemž adresáti výše uvedených obchodních sdělení nejsou zákazníci odesílatele, nejsou registrovanými uživateli a nedali souhlas s jejich zasíláním,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas,

a dále

- II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1.písm. a) bod 2 zákona č. 480/2004 Sb., neboť zasláná obchodní sdělení uvedená ve výroku I. nebyla zřetelně a jasně jako obchodní sdělení označena,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zřetelně a jasně označit zasílanou zprávu jako obchodní sdělení,

- III. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 10.000 Kč
(slovy desettisíc korun českých)

- IV. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání výše uvedených přestupků bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů, které bylo [REDAKCE] doručeno do datové schránky 11. května 2022. Podkladem pro zahájení tohoto řízení byly podněty od stěžovatelů týkající se šíření nevyžádaných obchodních sdělení obviněnou [REDAKCE] zasláné Úřadu pro ochranu osobních údajů 26. listopadu 2021, 15. prosince 2021, 17. ledna 2022 a 19. ledna 2022, a které jsou součástí spisového materiálu tohoto řízení.

K předmětu řízení správní orgán konstatuje, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost.

Obsahem obchodních sdělení uvedených ve výroku I. byly nabídky zboží v podobě respirátorů, roušek a ochranných pomůcek společně s informací o testování ve firmách a odkazem na [REDAKCE]. Zprávy odeslané prostřednictvím elektronické pošty, formou e-mailů, tak jak jsou specifikovány ve výroku I. tedy měly dle správního orgánu podle jejího obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovala nabídku zboží obviněné a odkaz na webové stránky, kde lze toto zboží zakoupit. Současně je

nepochybné, že tyto zprávy byly odesílány opakovaně, tedy více než 1x, a to v rozmezí měsíců listopad 2021, prosinec 2021 a leden 2022.

Správní orgán dále uvádí, že dle výpisu www.nic.cz je doména **nic.cz** a **nic.cz** registrována na obviněnou, tedy na **nic.cz** a samotné webové stránky **nic.cz** provozovala v době rozesílek a nadále provozuje, taktéž obviněná.

Obviněná se vyjádřila k předmětu řízení 15. června 2022 prostřednictvím datové schránky, kdy uvedla, že rozhodně nerozesílali vědomě nic, co by obsahovalo prvky nevyžádané pošty. Zároveň uvedla, že před rokem nakoupili databázi kontaktů na firmy, na které byly rozesílány e-maily ohledně antigenních testů. Úřadem bylo na výše uvedené jednání reagováno již dřívějším provedením kontroly a následným správním řízením, ve kterém byla uložena pokuta (viz kontrolní řízení sp. zn. UOOU-01271/21 vč. následného správní řízení sp. zn. UOOU-03885/21). Na základě této skutečnosti byly obviněnou provedeny příslušné kroky pro odstranění kontaktů, které pocházely ze zakoupené databáze, s tím, že obchodní sdělení tak budou zasílána již pouze na e-mailové adresy klientů (zákazníků). Bohužel databáze zákazníků, která čítá více než 2000 ověřených e-mailů a koupená databáze byly sloučeny do jedné excelovské tabulky. Tato tabulka byla poté ručně brigádníkem promazána tak, aby v této databázi byly pouze e-mailové adresy zákazníků. Ručním odmazáním bylo však zjištěno, že dalších 12 e-mailových adres vč. těch, které jsou součástí tohoto správního řízení, je nadále uvedeno ve společné databázi obviněné. Dále k tomu obviněná uvedla, že tyto e-mailové adresy již byly odstraněny, a navíc její aktivity skončily koncem února 2022.

Správní orgán tak na základě výše uvedených zjištění konstatuje, že odesílatelem, předmětných obchodních sdělení uvedených ve výroku I. šířených ve prospěch obviněné, je právě obviněná, tedy **nic.cz**.

K výroku I. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejích vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. Osoba, která uděluje souhlas, má mít možnost bez jakékoliv újmy jej neudělit. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas

udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z toho vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost správní orgán dodává, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně, tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Dále je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Obviněná v rámci tohoto řízení nikterak ve svém vyjádření nerozporovala, že by obchodní sdělení uvedená ve výroku I. neodeslala a nedoložila ani, že by adresáti předmětných obchodních sdělení byli jejími zákazníky, případně, že by disponovala souhlasem adresátů se zasíláním obchodních sdělení. Naopak obviněná sdělila, že předmětná rozesílka obchodních sdělení měla být realizována pouze ve vztahu k zákazníkům, nicméně pochybením v promazávání adres, se do této rozesílky dostaly i e-mailové adresy uvedené ve výroku I. tohoto rozhodnutí, jejichž držitelé tedy nejsou zákazníky obviněné, ani obviněná nedisponovala jejich souhlasem se zasíláním obchodních sdělení.

Vzhledem k výše uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku II. tohoto rozhodnutí, správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětné obchodní sdělení v tomto ohledu, zda naplňuje ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zda je zaslána zpráva jako obchodní sdělení jasně a zřetelně označena.

K tomu je třeba dodat, že zřetelným a jasným označením obchodního sdělení se rozumí takové označení, které na první pohled adresátovi takového sdělení evokuje obchodní rozměr zaslání zprávy. K tomu kontrolující uvádí, že označením obchodního sdělení se rozumí např.: OS, newsletter, obchodní sdělení, novinky apod., které jsou uvedeny před adresou odesílatele, nebo v předmětu zprávy. Na základě takového označení má adresát možnost se rozhodnout, zda danou zprávu přijme (otevře), či nikoli. Rovněž je takové označení nutné z toho důvodu, aby byl adresát schopen obchodní sdělení na první pohled odlišit od dalších jemu doručovaných zpráv. Pokud by označení bylo až v samotném obsahu sdělení, pak by to přinášelo pro adresáty vyšší náklady spojené s tím, že adresát musí celé

sdělení nejprve přijmout, aby z jeho obsahu zjistil, že předmětem tohoto sdělení je obchodní nabídka.

Správní orgán konstatuje, že po přezkoumání předmětných obchodních sdělení bylo zjištěno, že obviněná nedodržela ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., jelikož zprávy byly označeny pouze textem: [redacted] a to bez jakéhokoliv uvedení, že se jedná o obchodní sdělení či nabídku, přičemž samotná obchodní sdělení byla zasílána z e-mailové adresy s pouhým označením [redacted], což v kontextu výše uvedeného, nelze považovat jako dostačující označení obchodního sdělení. Naopak takto označené zprávy spíše vzbuzují dojem informativní zprávy o povinném testování, nikoli to, že se ve skutečnosti jedná o nabídku konkrétních produktů sloužících pro splnění povinného testování.

Správní orgán má tak za prokázané, že obviněná svým jednáním porušila též § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., neboť šířila předmětná obchodní sdělení, aniž by byla zřetelně a jasně jako obchodní sdělení označena. Tím se obviněná dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprůšněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasu adresátů, přičemž právě právní titul, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona) příslušných adresátů. Jako k okolnostem zvyšující závažnost správní orgán přihlédl k tomu, že v obdobné věci bylo s obviněnou již vedeno, jak kontrolní řízení sp. zn. UOOU-01271/21, ve kterém bylo konstatováno porušení zákona č. 480/2004 Sb., tak následné správní řízení sp. zn. UOOU-03885/21, kdy byla uložena obviněné sankce ve výši 30.000 Kč. Obviněná tak již v těchto předchozích řízeních byla náležitě upozorněna na dodržování podmínek zákona č. 480/2004 Sb. v souvislosti s šířením obchodních sdělení. Závažnost jednání pak snižuje skutečnost, že k zaslání došlo pouze v 5 případech, kdy i obviněná ve svém vyjádření přiznala samotné pochybení na straně brigádníka v důsledku promazávání databáze a předmětné e-maily ze své databáze již odstranila. Ve smyslu § 40 přezkoumal správní orgán jednání obviněné také z hlediska přitěžujících okolností a dospěl k závěru, že obviněná spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) cit. zákona), konkrétně přestupky dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 a 2

zákona č. 480/2004 Sb. Správní orgán přezkoumal jednání obviněné i z hlediska okolností polehčujících ve smyslu § 39 zákona č. 250/2016 Sb., ale neshledal důvody pro využití žádných polehčujících okolností.

Ke správní sankci uvedené v tomto rozhodnutí, správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133. Správní orgán zohlednil i účetní výkazy (výkaz zisků a ztrát a rozvahu za rok 2020) týkající se hospodaření obviněné na portálu www.justice.cz, přičemž výše sankce byla správním orgánem uložena při nejnižší možné hranici.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 1. srpna 2022

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(elektronicky podepsáno)